

El Vilardebò

Tagamanent

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Sobre el barri de la Pedralba, pujant al Turó de Tagamanent.
Emplaçament Camí sota el torrent Vilardebò, un trencant del camí que puja de la Pedralba.

Coordenades:

Latitud: 41.7456
Longitud: 2.27949
UTM Est (X): 440092
UTM Nord (Y): 4621782

Classificació

Número de fitxa 08276 - 32
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Ha estat restaurada per la Diputació de Barcelona
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 005A00012
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez
Data de registre de la fitxa: dl., 19/03/2001 - 01:00

Descripció

Masia aïllada i situada sobre el pendent natural del terreny. A nivell constructiu mostra una gran arcada exterior i una sèrie d'ampliacions successives relacionades amb annexos ramaders. Es tracta d'una gran planta rectangular organitzada en divesos annexes arquitectònics. La teulada és a doble vessant i al davant s'obre una era empedrada. L'edifici en si, presenta poques obertures i aquestes són força petites. Finestres enllindades amb pedra i una amb arc conopial, amb motllura a l'ampit (freqüent del segle XVII). Aquesta masia va passar per una fase de greu degradació i això fa que la majoria d'estructures visibles responguin a les obres de reconstrucció que s'hi portaren a terme.

Observacions:

Una de les anècdotes que s'explica sobre la proximitat de les cases de la Vila i el Vilardebò, és de quan la gent de la rodalia amania el plat de mongetes amb un setrill, i feia donant la volta sobre el plat: "de la Vila a Vilardebò" i de "Vilardebò a la Vila". Aquesta acció té molts paral·lels en les masies de l'àrea d'Osona, sobretot les que estaven ben a prop i es documenta a inicis i mitjans del segle XX.

Història

La poca fertilitat del terreny ha potenciat unes necessitats ramaderes que han afavorit la potenciació de les estructures arquitectòniques de la masia. Així doncs, la casa presenta unes dimensions extenses i annexes de cronologia àmplia i que ajuden a documentar aquest conjunt rural. La datació de les estructures s'ha fet per l'estil arquitectònic: finestres i obertures petites que donen una cronologia antiga, juntament amb l'arc conopial, amb motllures als costats i motllura a l'ampit, que trobem de forma força freqüent al XVII. Es documenten, també, diferents inscripcions a les llindes de les finestres, referents a les dates de 1718, 1785, moment de grans refomes generals en totes les cases de pagès de la zona. La prosperitat de la masia queda plenament documentada durant el segle XIX, tot i que a finals del mateix segle va ser venuda per Sebastià Vilardebò (1804), ja que aquest va renunciar a l'herència del mas i es va fer capellà, arribant a ser canonge de Santa Maria del Mar de Barcelona. La Diputació de Barcelona va fer algunes reformes parcials a la casa, que havia arribat a quedar en un estat força malmès, s'arreglà la teulada i alguns annexes. Els masovers actuals fa uns 15 anys que hi són i la casa continua mantenint les funcions ramaderes i, en menys mesura, les agrícoles.

Bibliografia

AAVV. (1991). Tagamanent. butlletí Informatiu. Tagamanent, p. 7. GARCIA-PEY, E. (1998). Tagamanent. Noms de cases i de lloc. p.66, 175-176.

